

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION. LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Прічард і Мак'Грегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

БУРЖУАЗІЯ РЕФОРМУЄ СВОЇ АРМІЇ,

Над питанням надійної армії працюють капіталістичні держави ще від світової війни 1914 — 1918 рр. В кожній капіталістичній країні буржуазія вдержує теперішній порядок при помочі збройних сил, себ-то поліції, війська і флоту.

Кожі читач бере газету до рук, то коли він свідомий, його повинно найбільше цікавити те, що стається за миналими днями від часу, коли він в останнє читав газету.

Скажемо — ви читаєте "Укр. Роб. Вісти" і вас зацікавила якась одна або й кілька справ чи подій. Ви прочитали про них в одному числі і не знаєте, чим закінчилися.

Отже з минулого досвіду буржуазні уряди знають, що їм за всяку ціну треба творити надійні армії, треба зброятись проти "внутрішнього ворога", а іменно проти революційної робітничої класи.

В багатьох країнах вже пробувано розв'язати питання надійної армії шляхом формування добровільних бойових буржуазних організацій, наприклад, фашістська міліція в Італії, оборонний корпус в Фінляндії і домашня армія, недавно сформувана в Австрії.

Цілі тих організацій — охоронити теперішній порядок, а саме капіталістичний лад. Тому то вони мають посередній чи безпосередній зв'язок з державними органами, держави у зброюють і фінансують їх, а їхні офіцери дістають сталу платню від держави.

Помимо цих озброєних буржуазних організацій, капіталістичні держави переходять від конскрипційних армій, що ґрунтуються на загальній повинності служити при війську, до професіональних армій, в яких жовніри служать не з обов'язку, а за гроші.

Після війни добровільні професіональні армії перше створено в побіджених країнах. Їм було заборонено Версальським договором вдержувати конскрипційні армії. Це було користе не тільки для буржуазії побіджених держав, але й побідженим державам, себ-то Алянії були зацікавлені в тім, щоб охоронити пануючу класу в тих країнах від "внутрішнього ворога", пролетарської революції.

Як вже було сказано попередньо, у Франції робиться заходи вже від кількох років, щоб зреорганувати армію. Тут виявляється суперечність, з якою стурбовані капіталістичні уряди в мілітарній поліції. З одної сторони теперішній модерний спосіб ведення війни вимагає мілітаризації всіх промислових засобів країни, включно з цілим населенням.

Щоби розв'язати те питання, французький уряд пропонує законопроект, після якого малос-б основно зреорганувати французьку армію. На основі нового плану, конскрипційну армію мається замінити професіональною армією. Армія має складатись з околом 600,000, або 700,000 жовнів, з чого околом 200,000 будуть становити рекрути, яких покликуватиметься кожного року, а решту будуть становити професіональні жовніри, які будуть платитись за гроші.

Професіональна армія — це дуже коштозна інституція й не кожна держава може дозволити собі на таку велику армію, яку планує Франція. Але буржуазія не спиняється ні перед чим, коли її інтереси вимагають того, щоб мати армію, яка була-б ізольована від населення, і на яку можна би в цілості покладались.

Та тут знову таки повстає питання: чи це врятує буржуазію, чи платні, професіональні армії завжди остануть вірні своїм хлібодавцям? Вони остануть їм до певної міри вірні так довго, як довго буржуазія годуватиме їх хлібом. Коли-ж прийде час годувати їх одним та трійдними газимами, — а час цей неминує прийти, — тоді навіть ці професіональні армії засипають своїм панам інакші.

за те, щоб за неї піти на очевидну смерть — не дуже то приваблива перспектива. Однак про це тепер не думають. Тепер думають тільки про те, що потрібна армія — добре вивчена, механізована, послухна, бездушна армія автоматів, що на один помах руки свого хлібодавця пішла в бій за його інтереси.

ЯК ЧИТАТИ ГАЗЕТУ.

Вітись читати газету, щоб мати з читання користь.

Газету не тільки треба читати, але ще й треба вміти читати. Власне — вміти. Чи ви думаєте, коли ви візьмете газету в руки і почнете читати, то це вже значить, що ви вмієте читати газету? Ой це ще питання! Той, хто вміє читати газету — знає з чого починати читати, знає, за чим і на якій сторінці шукати, шукає за тим, чого йому треба.

Кожі читач бере газету до рук, то коли він свідомий, його повинно найбільше цікавити те, що стається за миналими днями від часу, коли він в останнє читав газету.

Скажемо — ви читаєте "Укр. Роб. Вісти" і вас зацікавила якась одна або й кілька справ чи подій. Ви прочитали про них в одному числі і не знаєте, чим закінчилися. Коли прийде чергове число через пару днів, ви повинні слідити, що сталося далі, а потім в наступних числах.

Так треба слідувати за кожним подієм. Одна закінчиться, друга починається. За всім треба слідувати.

Така система читання дуже гарно буде відбиватись на вашому світогляді. Ви кмітливі, ви будете слідувати за всім, що відбувається навколо вас, і ви будете слідувати за всім, що відбувається в світі.

Але читати новинки, ви знаєте, що дитя в світі. Але читати новинки, а не читати редакційні статті, вам тяжко буде виробити правильний світогляд на всі події. В редакційних статтях ви знайдете аргументи й виснаження найважливіших біжучих подій. Читати редакційні статті, ви знаєте, як до тих подій ставитись. Тому ніколи не пропускайте редакційних статей.

Мусить.

КОМУНІЗМ, ЯК ІСТОРИЧНА НЕОБХІДНІСТЬ.

По виводам буржуазних політиків комуністичний рух — це собі звичайний політичний маневр сфабрикований Леніном по рецептам Маркса та Енгельса.

Ці політики (якщо вони є дійсними політиками) так не думають — це ясно, — але що кажуть загалом так думати — це також ясно. На це в своїх нових кричущих. Тепер, як okazaлось, неможливи зникнути ідею комунізму, то щоби продовжити своє панування, буржуазія мусить так робити. А загал, не загледуючи глибше в цю справу, розуміють комуністичну партію так, як цього хочеться буржуазії, трактує її так, як кожному іншій політичній партії і гордиться до неї аж тоді, як вже ніяким чином не може виплатитись з економічної нужди.

Та від того комунізм не терпить багато, бо ті, що поневолени соціально й національно, ніколи не поділяють своєї становища в існуючій суспільній ладі, хоч би й руководились навіть такими средствами, як спекуляція, шахрайство, підкупство, листвуство, а навіть і сама крадіж — все одно нічого з того не вийде, бо ті, що зараз при владі, далеко краще спеціалізовані в цих "галузях промисловості".

Напередодні Жовтневої революції 1917 р. комуністами вважала себе дуже невелика кількість людей в Росії. Але на них звернуло велику увагу Тимчасове Правительство Керенського, і частина комуністів-більшовиків опинилась в тюрмах, а частина в фінських болотах та за границею країни. І в той-же саме час, коли так з комуністами поступлено, ко-

ли закрито їхні часописи (тисемі і уста), вся буржуазія і всі завзяті оборонці Тимчасового Правительства в пресі і усно кричали на комуністів, що вони зрадники революції, запродаці, німецькі шпіони, потайні прихильники монархізму, то-що.

В такій то час і в таких обставинах більшовики-комуністи піднесли свій голос протесту. Працюючи маси, побачивши, що більшовики ведуть правильну політику, пішли за ними, стали до боротьби з десертками упорядкованих, добре озброєних армій і вийшли побідниками. Мені видається безпорадним вичисляти всі армії, з якими більшовики мусили зводити бої, бо пречінь, кожний знає, що проти більшовиків ішов цілий буржуазний світ. З подібним виявом в історії ніде не зустрічаємось, навіть славно-звісна зі старин-

ЯК ВІДБУВСЯ В РУМУНІЇ ПОХІД СЕЛІАН НА БУКАРЕШТ.

Не так давно доносили телеграми, що в Румунії революція, що там збунтувалися селяни й машерують на Букарешт. У зв'язку з тим навіть бувшого насвідника Кароля прогнозу з Англії.

Багато преса написалася про те, як селяни в Румунії машерують на Букарешт, промощуючи очю дорого Каролеві, однак до цього часу не відомо, куди зайшли ті селяни, а Кароль, замисль залетіти з Англії літаком до Букарешту, залетів до Брукселя, в Бельгії.

"Новий Час" описує із слів очевидця про цей похід селян на Букарешт сідуюче:

"Похід селян на Букарешт в дійсності відбувся. Почався він після величезної маніфестації в Альба Юлія дня 6-го травня. Під проводом семігородського посла д-ра Авреля Добреску, який відвідав членів конгресу присягу на боротьбу з теперішнім самозванним урядом Братіяну, рушила 20,000 на маса селян походом на Букарешт. Альба Юлія є віддалена від Букарешту на 400 кілометрів, що однак не зраило демонстрантів. Мимо частих перон з боку жандармерії, маса народу пера рішуче вперед. До першої більшої сутички з жандармерією прийшло на мості Капацелі, де жандарми забарикадували дорогу й утворили кордон, який однак у мить перерва, барикади знесено. Жандарми відстрілюються повтікала.

ВПЛИВ РАДІО-ХВИЛЬ НА ЛОНДОНСЬКУ БІРЖУ.

(Малій фелетон.)

Ото в різких там книжках про радіо пишуть, ніби ця штука відкриває цілком несподівані перспективи для людства. Бучім то радіо знищує віддалення й зв'язує різні точки земної кулі в одну велику сім'ю.

Можливо й так, але не можна не зауважити, що саме на цих "величезних перспективах" є деякі темні плями, а декому з "великої сім'ї" доводиться ніколи гірко плакати через тее радіо.

Ось, наприклад, недавно постраждала англійська соціалістична Мек'Доналд та Томас. Той-то власне не вони, а ті пані, що в них Мек'Доналд та Томас наймитами служать.

Постраждала від радіо англійські біржові спекулянти-капіталісти. А заробляти на цьому ділі, навпаки, американські біржовики.

І хоч всі вони, по нашому мовити, "приватники" — та все-ж американські соціалісти гонять скачуть, а англійські соціалісти гріються слізами плачуть. Сказано бо: "свій капіталіст соціалістів шкуру ближчий!"

АГЕНТ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІЦІЇ.

"Джек Еселавай" (прибране назвико), урядовий агент, який від років був членом Комуністичної Партії Канади й одночасно шпіонував для поліції. Його роботу недавно викрито й опубліковано в комуністичній пресі Канади.

цювала цілу добу, вдень і вночі, — теж не можна. Мек'Доналд, бачте, дуже пікається за вісімгодинний день... для спекулянтів.

І залишається лише один вид: Заборонити раді міністрів, палати громад, палати лордів виносити будь-які постанови та стверджувати будь які декрети інакше як рано вранці на-тше-серце.

Оттоді Американцям буде зась! Шкідливі сторони радіомовлення будуть цілком парализовані, та й закони, що їх вранці обмірковую, диви, може трохи розумніші виходитимуть.

Омелько Кюмел.

З'ЇЗД БЕЗВІРНИКІВ.

Недавно в Харкові відбувся перший Всеукраїнський З'їзд Союзу Безвірників. З'їзд зібрався вперше за 11 років, відколи існує Радянський Союз. З'їзд зібрався як раз тоді, коли по всій радянській країні пролунало гасло культурної революції, коли селянство щораз витверезується від п'яного релігійного дурману. На з'їзд прибули найкращі представники від багатотисячної армії безвірників України.

Тепер на селі відбувається величезна революція. День-у-день селянство відходить від церкви і йде до клубу, до сельбуду, до хати-читальні, навколо цих культурних центрів на селі безвірники обєдналися в гуртки. Великою сіскою відкрили Україну. Немає такого заводу, фабрики або села, де-б не було гуртка безвірників. Скрязь вони є, скрязь вони провадять уперту антирелігійну боротьбу. Вони перші почали ширити культуру, перші почали закладати колективи, артлі, ліквідувати неписьменність то-що.

Передове, свідоме селянство зробило великий крок вперед. Проте, залишилось ще багато селян із старими звичалями, з забобонами. Вони ще ходять до церкви. Але серед цих людей є певна частина, що в релігію уже перестала вірити, вагається. І от тоді, коли перша частина відходить уже до культурної революції, до соціалістичного господарювання, — друга частина своїм культурним розвитком стоїть на місці. Господарюють вони так само, як господарювали діди й-прадіди. Але час і культурна революція роблять своє.

ПОШИРЕННЯ ЖУРНАЛУ ІСПАРТУ ЦК КП(б)У "ЛІТОПИС РЕВОЛЮЦІЇ".

Журнал "Літопис Революції" — єдиний журнал, що в статтях, в живих і яскравих спогадах та документах освітає історію КП(б)У та пролетарську революцію на Україні. В журналі також освітлюється український національний рух та революційний рух Західної України.

Беручи на увагу всю користь і важливість журналу "Літопис Революції", Управління Політосвіти надсилає на місця директиву, щоб всі бібліотеки, робітничі клуби, селянські будинки та хати-читальні обов'язково зараз-же передплачали цей журнал.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!